

Nazwa przedsięwzięcia:

Przedłużenie ważności o 6 lat i zmiana zakresu rzeczowego koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w rejonie „Chartów – Ośno Lubuskie”, wydanej w dniu 29.09.1999 r. przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa nr 26/99/ położonym na terenie miasta i gminy: Ośno Lubuskie, Kostrzyn, Słubice, Witnica, i gmin: Bogdaniec, Słońsk, Krzeszyce, Górzycza, Rzepin, Torzym woj. Lubuskie, zmienionej decyzją Ministra Środowiska nr DGe-477-8/5371/05/MS z dnia 207 lipca 2005r.

Charakterystyka całego przedsięwzięcia

I. Rodzaj technologii

W latach 2008 – 2010 na obszarze koncesji Chartów – Ośno Lubuskie planujecie w I etapie prac odwiercić 6 otworów poszukiwawczych o planowanych głębokościach 2 860 – 3 200 m i wykonać fragmenty zdjęć sejsmicznych 3D Maszków - Bolemin i Chartów E. lokalizację tych otworów i granice operacyjne zdjęć 3D przedstawiono na mapie topograficznej.

W zależności od wyników otworów odwierconych w I etapie i wyników zdjęć sejsmicznych 3D, w latach 2010 – 2014 rozważy się możliwość odwiercenia dalszych otworów poszukiwawczych i rozpoznawczych w lokalizacji ustalonej na bieżąco.

Przed rozpoczęciem wiercenia każdego otworu poczynione zostaną uzgodnienia z właścicielami terenu zajmowanego pod wiertnie oraz wszelkie uzgodnienia branżowe (energetyka, telekomunikacja, melioracja, archeologia, itp.) w celu ochrony środowiska naturalnego i infrastruktury.

Granice projektowanych zdjęć sejsmicznych 3D zostaną przed realizacją prac zweryfikowane przez wykonawcę (po wywiadzie terenowym i ustaleniach z zainteresowanymi urzędami).

Projektowane prace wiertnicze w obrębie projektowanych obszarów prac wiertniczych (Ługi Górzycskie, Słońsk – Lemierzyce, Radachów) oraz ewentualne prace wiertnicze zaprojektowane po interpretacji wyników prac geofizycznych będą prowadzone zgodnie z Planem Ruchu zatwierdzonym przez Urząd Górniczy zgodnie z art. 64 ust. 5 ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 z późniejszymi zmianami). Decyzja zatwierdzająca Plan Ruchu, pozwalająca na wykonanie prac wiertniczych, zostaje wydana po zasięgnięciu opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Wejście w teren uzgadnia się również z odpowiednimi jednostkami państwowymi takimi, jak: Biura Melioracji i Urzędzeń Wodnych, Okręgi Energetyczne, Lasy Państwowe, Urzędy telekomunikacyjne, Urzędy Gminy i inne. Przed wstępem na nieruchomości zawiera się stosowne porozumienia z ich właścicielami.

II. Ogólna charakterystyka prac wiertniczych

Teren wiertni obejmuje obszar 1 – 1,5 ha. Prace wiertnicze składają się z 4 etapów: montaż, wiercenie, zabiegi specjalne, likwidacja:

- Prace montażowe obejmują: budowę drogi dojazdowej, niwelację terenu, podłączenia do linii energetycznej, wodociągowej lub budowę studni, montaż urządzenia wiertniczego, rozmieszczenie zaplecza magazynowo – technicznego
- Prace wiertnicze są prowadzone przy pomocy urządzeń wiertniczych o napędzie spalinowym np. F – 200, H-1000 lub elektrycznym np. UM-4E, MASS 6000DE i obejmuje proces wiercenia, zarurowania, cementowania.
- Zabiegi specjalne dotyczą udostępnienia i opróbowania złoża gazonośnego i ropośnego. Polegają one na: perforacji strefy złożowej, odciążeniu złoża z ciśnienia hydrostatycznego, uaktywnieniu złoża np. przez kwasowanie, tłokowanie.
- Likwidacja i demontaż uwarunkowane są decyzją dalszego wykorzystania otworu. W przypadku dalszej przydatności odwiertu do późniejszej eksploatacji następuje jego zagłowienie i zabezpieczenie, a następnie

zagospodarowanie w oparciu o wykonany projekt zagospodarowania złoża i koncesję eksploatacyjną (o którą PGNiG S.A. będzie się ubiegać)

- W przypadku negatywnego wyniku prób złożowych otwór zostanie zlikwidowany przez wykonanie korków cementowych celem oddzielenia horyzontów wodonośnych oraz horyzontów perspektywicznych w bituminy. Następnie zostanie wykonany demontaż urządzenia wiertniczego i elementów zabudowy terenu wiertni z jednocześnie prowadzoną rekultywacją terenu. Wykonane dla potrzeb wiertni ujęcie wody może być przekazane do użytkowania lokalnego lub zlikwidowane.

III. Ogólna charakterystyka prac geofizycznych

Prace geofizyczne będą realizowane metodą refleksyjną w wariacie przestrzennym tzw. zdjęcie sejsmiczne 3D. Przyjęta technologia wzbudzenia fali sejsmicznej oparta jest na metodzie wibratorowych źródeł wzbudzenia energii (vibroseis). Drgania gruntu wywołujące falę sejsmiczną wzbudzane są przez grupę 4 – 5 sprzężonych ze sobą wibratorów (samojezdnych urządzeń do wzbudzenia drgań typu BRIDWAGEN), ustawionych wzdłuż profilu. Drgania o częstotliwości od 8 – 90 Hz przenoszone są do gruntu przez wibrującą płytę w czasie 6 – 14 sekund. Wzbudzone w ten sposób fale sejsmiczne, odbierane są przez ustawione wzdłuż profilu geofony i przekazywane do aparatury sejsmicznej. W aparaturze są rejestrowane w postaci umożliwiającej wydzielenie fal użytecznych i ich interpretację. Cykl pomiarowy na jednym punkcie trwa do 5 minut, drgania są odczuwalne w promieniu 40 – 50 metrów od punktu wzbudzenia, a zajmowany obszar przez różnego rodzaju aparaturę obejmuje około 100 m².

W określonych przypadkach, w miejscach niedostępnych dla wibratorów jest możliwe zastosowanie metody dynamitowego wzbudzenia fali sejsmicznej w płytkich otworach wiertniczych.

Planowane prace wiertnicze mają dostarczyć informacji geologicznej badanego terenu i pomóc w rozwiązaniu zagadnień w poszukiwaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego także zaprojektowaniu następnych prac poszukiwawczych..

WOJTA
[Signature]
Janusz Krzysków